Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 20ής Δεκεμβρίου 2002

για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής

(ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 865/2007 του Συμβουλίου της 10ης Ιουλίου 2007	L 192	1	24.7.2007
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2009	L 343	1	22.12.2009
►**M3**	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1152/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Νοεμβρίου 2012	L 343	30	14.12.2012

Τροποποιείται από:

►**A1**	Συνθήκη Προσχώρησης της Κροατίας (2012)	L 112	10	24.4.2012

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 240 της 10.7.2004, σ. 18 (2371/2002)

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Δεκεμβρίου 2002

για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 του Συμβουλίου [3] θέσπισε ένα κοινοτικό σύστημα για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, το Συμβούλιο αποφασίζει, πριν την 31η Δεκεμβρίου 2002, για την πραγματοποίηση οποιωνδήποτε αναγκαίων προσαρμογών.

(2) Το πεδίο εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής εκτείνεται στη διατήρηση, τη διαχείριση και την εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και στη μεταποίηση και τη διάθεση στην αγορά των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται στην επικράτεια των κρατών μελών ή σε κοινοτικά ύδατα ή από κοινοτικά αλιευτικά σκάφη ή υπηκόους των κρατών μελών, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 117 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, με την επιφύλαξη της πρωταρχικής ευθύνης του κράτους σημαίας.

(3) Δεδομένου ότι πολλά ιχθυαποθέματα εξακολουθούν να μειώνονται, η Κοινή Αλιευτική Πολιτική θα πρέπει να βελτιωθεί προκειμένου να διασφαλισθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του τομέα της αλιείας μέσω της βιώσιμης εκμετάλλευσης των έμβιων υδρόβιων πόρων, η οποία θα στηρίζεται σε έγκυρες επιστημονικές συμβουλές καθώς και στην προληπτική προσέγγιση, η οποία βασίζεται στο ίδιο σκεπτικό με την αρχή της προφύλαξης που αναφέρεται στο άρθρο 174 της συνθήκης.

(4) Ως εκ τούτου ο στόχος της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής θα πρέπει να είναι η επίτευξη βιώσιμης εκμετάλλευσης των έμβιων υδρόβιων πόρων και της υδατοκαλλιέργειας στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης, λαμβάνοντας υπόψη κατά ισόρροπο τρόπο τις περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές πτυχές.

(5) Η διαχείριση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής πρέπει να διέπεται από την αρχή της ορθής διαχείρισης και τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιό της να είναι αμοιβαίως συμβατά και συνεκτικά με άλλες κοινοτικές πολιτικές.

([1]) ΕΕ C 203 E της 27.8.2002, σ. 284.

([2]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([3]) ΕΕ L 389 της 31.12.1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1181/98 (ΕΕ L 164 της 9.6.1998, σ. 1).

▼B

(6) Ο στόχος της βιώσιμης εκμετάλλευσης θα επιτευχθεί αποτελεσματικότερα μέσω μιας πολυετούς προσέγγισης στη διαχείριση της αλιείας, η οποία θα περιλαμβάνει πολυετή σχέδια διαχείρισης των αποθεμάτων στα ασφαλή βιολογικά όρια ή εντός αυτών. Για τα αποθέματα που βρίσκονται εκτός ασφαλών βιολογικών ορίων, η θέσπιση πολυετών σχεδίων ανάκτησης αποτελεί απόλυτη προτεραιότητα. Σύμφωνα με τις επιστημονικές συμβουλές, δυνατόν να απαιτούνται σημαντικές μειώσεις της αλιευτικής προσπάθειας για τα αποθέματα αυτά.

(7) Τα εν λόγω πολυετή σχέδια θα πρέπει να καθορίζουν στόχους για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των σχετικών αποθεμάτων, θα πρέπει να προβλέπουν κανόνες αλίευσης που θα καθορίζουν τον τρόπο υπολογισμού των ετήσιων ορίων αλιευμάτων ή/και αλιευτικής προσπάθειας και θα πρέπει να προβλέπουν άλλα ειδικά μέτρα διαχείρισης, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την επίπτωσή τους σε άλλα είδη.

(8) Το περιεχόμενο των πολυετών σχεδίων θα πρέπει να είναι σύμμετρο προς την κατάσταση διατήρησης των αποθεμάτων, τον επείγοντα χαρακτήρα της ανάκτησής τους, καθώς και προς τα χαρακτηριστικά αυτών των αποθεμάτων και των αλιευτικών περιοχών στις οποίες αλιεύονται.

(9) Η βιώσιμη εκμετάλλευση των αποθεμάτων, για τα οποία δεν έχει θεσπιστεί πολυετές σχέδιο, θα πρέπει να διασφαλίζεται με τον καθορισμό ορίων αλιευμάτων ή/και αλιευτικής προσπάθειας.

(10) Θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για τη λήψη, εκ μέρους των κρατών μελών ή της Επιτροπής, επειγόντων μέτρων στην περίπτωση σοβαρής απειλής στη διατήρηση των πόρων ή του θαλάσσιου οικοσυστήματος, που προκύπτει από αλιευτικές δραστηριότητες και απαιτεί τη λήψη άμεσων μέτρων.

(11) Στη θαλάσσια ζώνη τους των 12 ναυτικών μιλίων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν μέτρα διατήρησης και διαχείρισης, τα οποία να εφαρμόζονται σε όλα τα αλιευτικά σκάφη, υπό τον όρο ότι τα λαμβανόμενα μέτρα, στην περίπτωση που εφαρμόζονται σε αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών, δεν εισάγουν διακρίσεις και τίθενται σε εφαρμογή μετά από προηγούμενη διαβούλευση, και υπό τον όρο ότι η Κοινότητα δεν έχει λάβει ειδικά μέτρα διατήρησης και διαχείρισης στην περιοχή αυτήν.

(12) Ο κοινοτικός στόλος θα πρέπει να μειωθεί προκειμένου να ευθυγραμμιστεί με τους διαθέσιμους πόρους και θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικά μέτρα προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού επιπέδων αναφοράς για την αλιευτική ικανότητα του στόλου, των οποίων δεν επιτρέπεται η υπέρβαση, καθώς και ενός ειδικού κοινοτικού μέσου για την προώθηση της διάλυσης των αλιευτικών σκαφών και εθνικών καθεστώτων εισόδου/εξόδου από το στόλο.

(13) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να τηρεί εθνικό μητρώο αλιευτικών σκαφών, τα δε στοιχεία που περιέχονται στο μητρώο θα πρέπει να διατίθενται στην Επιτροπή προκειμένου να επιτρέπουν την παρακολούθηση του μεγέθους των στόλων των κρατών μελών.

▼B

(14) Οι κανόνες που ισχύουν σχετικά με τον περιορισμό της πρόσβασης σε πόρους στις ζώνες των 12 ναυτικών μιλίων των κρατών μελών λειτούργησαν ικανοποιητικά, δεδομένου ότι ωφέλησαν τη διατήρηση περιορίζοντας την αλιευτική προσπάθεια στα πιο ευαίσθητα μέρη των κοινοτικών υδάτων και συνέβαλαν στη διατήρηση των παραδοσιακών αλιευτικών δραστηριοτήτων από τις οποίες εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η κοινωνική και η οικονομική ανάπτυξη ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων. Συνεπώς, θα πρέπει να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2012.

(15) Μολονότι θα πρέπει να διατηρηθούν επί του παρόντος άλλοι περιορισμοί πρόσβασης που προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία, οι εν λόγω περιορισμοί θα πρέπει να αναθεωρηθούν προκειμένου να αξιολογηθεί εάν είναι αναγκαίοι για τη διασφάλιση της βιώσιμης αλιείας.

(16) Ενόψει της επισφαλούς οικονομικής κατάστασης του τομέα της αλιείας και της εξάρτησης ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων από την αλιεία, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω της κατανομής αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, η οποία θα στηρίζεται σε ένα προβλέψιμο μερίδιο των αποθεμάτων για κάθε κράτος μέλος.

(17) Από την άλλη πλευρά, η σταθερότητα, δεδομένης της προσωρινής βιολογικής κατάστασης των αποθεμάτων, θα πρέπει να διασφαλίζει τις ιδιαίτερες ανάγκες περιοχών όπου ο πληθυσμός εξαρτάται σημαντικά από την αλιεία και τις συναφείς δραστηριότητες, όπως αποφάσισε το Συμβούλιο στο ψήφισμα της 3ης Νοεμβρίου 1976 ([1]) που αφορά ορισμένα εξωτερικά θέματα της δημιουργίας στην Κοινότητα αλιευτικής ζώνης 200 μιλίων από την 1η Ιανουαρίου 1977, και ιδίως με το παράρτημα VII αυτού.

(18) Συνεπώς, η έννοια της σχετικής σταθερότητας που επιδιώκεται θα πρέπει να νοείται κατά τον τρόπο αυτό.

(19) Για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, το κοινοτικό σύστημα ελέγχου και εφαρμογής για την αλιεία θα πρέπει να ενισχυθεί και θα πρέπει περαιτέρω να αποσαφηνισθεί η κατανομή των ευθυνών μεταξύ των αρχών των κρατών μελών και της Επιτροπής. Για το σκοπό αυτόν, είναι σκόπιμο να εισαχθούν στον παρόντα κανονισμό οι βασικές διατάξεις που διέπουν τον έλεγχο, την επιθεώρηση και την εφαρμογή των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, μέρος των οποίων περιλαμβάνεται ήδη στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2847/9 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην Κοινή Αλιευτική Πολιτική ([2]). Ο εν λόγω κανονισμός πρέπει να παραμείνει σε ισχύ μέχρις ότου εκδοθούν οι αναγκαίοι κανόνες εφαρμογής.

(20) Οι διατάξεις σχετικά με τον έλεγχο, την επιθεώρηση και την εφαρμογή προβλέπουν, αφενός, υποχρεώσεις των πλοιάρχων των αλιευτικών σκαφών και των επιχειρηματιών στην εμπορική αλυσίδα και, αφετέρου, διάφορες ευθύνες των κρατών μελών και της Επιτροπής.

([1]) ΕΕ C 105 της 7.5.1981, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 261 της 20.10.1993, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1965/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 268 της 9.10.2001, σ. 23).

▼B

(21) Η Κοινότητα θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να μειώνει τις αλιευτικές δυνατότητες όταν διαπιστωθεί ότι ένα κράτος μέλος έχει υπερβεί τις αλιευτικές του δυνατότητες. Στην περίπτωση που διαπιστωθεί ότι ένα άλλο κράτος μέλος ζημιώθηκε από την υπέρβαση των αλιευτικών δυνατοτήτων από ένα κράτος μέλος, μέρος ή το σύνολο της μείωσης θα πρέπει να παρέχεται στο εν λόγω κράτος μέλος.

(22) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να λαμβάνουν άμεσα μέτρα για την παρεμπόδιση της συνέχισης σοβαρών παραβάσεων όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1447/1999 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1999, περί πίνακος ενεργειών που θίγουν σοβαρά τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής ([1]).

(23) Η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να λαμβάνει άμεσα προληπτικά μέτρα εάν αποδεικνύεται ότι υπάρχει κίνδυνος οι αλιευτικές δραστηριότητες να οδηγήσουν σε σοβαρή απειλή της διατήρησης των έμβιων υδρόβιων πόρων.

(24) Η Επιτροπή θα πρέπει να διαθέτει κατάλληλες εξουσίες προκειμένου να μπορεί να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της στον τομέα του ελέγχου και να αξιολογεί την εφαρμογή της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής από τα κράτη μέλη.

(25) Είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η συνεργασία και ο συντονισμός μεταξύ όλων των αρμόδιων αρχών προκειμένου να επιτευχθεί συμμόρφωση προς τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, ιδίως μέσω της ανταλλαγής εθνικών επιθεωρητών, με την υποχρέωση των κρατών μελών να αντιμετωπίζουν τις εκθέσεις επιθεώρησης που συντάσσονται από κοινοτικούς επιθεωρητές, επιθεωρητές άλλου κράτους μέλους ή επιθεωρητές της Επιτροπής με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίζουν τις εκθέσεις των δικών τους επιθεωρητών, με σκοπό τη διακρίβωση των γεγονότων.

(26) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας πράξης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([2]).

(27) Για να διευκολυνθεί η επίτευξη των στόχων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, θα πρέπει να θεσπιστούν περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια προκειμένου να μπορέσει η Κοινή Αλιευτική Πολιτική να ωφεληθεί από τις γνώσεις και την πείρα των αφορώμενων αλιέων και των άλλων ενδιαφερομένων και να λάβει υπόψη τις διάφορες συνθήκες που επικρατούν στα κοινοτικά ύδατα.

(28) Προκειμένου να μπορέσει η Κοινή Αλιευτική Πολιτική να επωφεληθεί από τις καλύτερες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές συμβουλές, η Επιτροπή θα πρέπει να επικουρείται από κατάλληλη επιτροπή.

(29) Είναι αναγκαίο και σκόπιμο για την επίτευξη του βασικού στόχου της βιώσιμης εκμετάλλευσης των έμβιων υδρόβιων πόρων να θεσπιστούν κανόνες για τη διατήρηση και εκμετάλλευση των πόρων αυτών. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία προς επίτευξη του στόχου αυτού,

([1]) ΕΕ L 167 της 2.7.1999, σ. 5.
([2]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

▼B

(30) Λόγω του πλήθους και της σπουδαιότητας των τροποποιήσεων που πρέπει να πραγματοποιηθούν, θα πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 του Συμβουλίου. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 101/76 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 1976, περί θεσπίσεως κοινής διαρθρωτικής πολιτικής στον τομέα της αλιείας [1], θα πρέπει επίσης να καταργηθεί δεδομένου ότι όλες οι σημαντικές διατάξεις του κατέστησαν κενές περιεχομένου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική καλύπτει δραστηριότητες διατήρησης, διαχείρισης και εκμετάλλευσης έμβιων υδρόβιων πόρων την υδατοκαλλιέργεια και τη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, στην περίπτωση που οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται στο έδαφος των κρατών μελών ή στα ύδατα της Κοινότητας ή από αλιευτικά σκάφη των κρατών μελών ή, με την επιφύλαξη της πρωταρχικής ευθύνης του κράτους της σημαίας, από υπηκόους των κρατών μελών.

2. Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική προβλέπει συνεκτικά μέτρα που αφορούν:

α) τη διατήρηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων,

β) στον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της αλιείας,

γ) τους όρους πρόσβασης σε ύδατα και πόρους,

δ) τη διαρθρωτική πολιτική και τη διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας του στόλου,

ε) τον έλεγχο και την εφαρμογή,

στ) την υδατοκαλλιέργεια,

ζ) την κοινή οργάνωση αγορών και

η) τις διεθνείς σχέσεις.

Άρθρο 2

Στόχοι

1. Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική διασφαλίζει την εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων που παρέχει βιώσιμες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνθήκες.

Για τον σκοπό αυτό, η Κοινότητα εφαρμόζει την προληπτική προσέγγιση λαμβάνοντας μέτρα που έχουν ως στόχο την προστασία και τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων, τη λήψη μέτρων για τη βιώσιμη εκμετάλλευσή τους και την ελαχιστοποίηση της επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια οικοσυστήματα. Η εν λόγω αρχή αποσκοπεί στη σταδιακή εφαρμογή μιας προσέγγισης όσον αφορά

[1] ΕΕ L 20 της 28.1.1976, σ. 19.

▼B

τη διαχείριση της αλιείας που θα στηρίζεται στο οικοσύστημα. Επιδιώκει την αποτελεσματικότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο ενός οικονομικά βιώσιμου και ανταγωνιστικού τομέα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, παρέχοντας ένα επαρκές επίπεδο διαβίωσης σε όσους εξαρτώνται από τις αλιευτικές δραστηριότητες, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών.

2. Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική πρέπει να κατευθύνεται από τις ακόλουθες αρχές ορθής διαχείρισης:

α) σαφή ορισμό των ευθυνών σε κοινοτικό, εθνικό και τοπικό επίπεδο,

β) διαδικασία λήψης αποφάσεων που θα στηρίζεται σε έγκυρες επιστημονικές συμβουλές και θα επιτυγχάνει έγκαιρα αποτελέσματα,

γ) ευρεία συμμετοχή των ενδιαφερομένων σε όλα τα στάδια της πολιτικής από τη σύλληψη έως την εφαρμογή της,

δ) συνοχή με άλλες κοινοτικές πολιτικές, ιδίως με περιβαλλοντικές, κοινωνικές, περιφερειακές, αναπτυξιακές πολιτικές και πολιτικές προστασίας της υγείας και του καταναλωτή.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «κοινοτικά ύδατα»: τα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των κρατών μελών, εκτός από τα ύδατα που βρίσκονται κοντά στα εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης,

β) «έμβιοι υδάτινοι πόροι»: τα διαθέσιμα και προσιτά έμβια θαλάσσια υδάτινα είδη, συμπεριλαμβανομένων των ανάδρομων και κατάδρομων ειδών κατά τη διάρκεια της θαλάσσιας ζωής τους,

γ) «αλιευτικό σκάφος»: οποιοδήποτε σκάφος, το οποίο είναι εξοπλισμένο για την εμπορική εκμετάλλευση έμβιων υδρόβιων πόρων,

δ) «κοινοτικό αλιευτικό σκάφος»: αλιευτικό σκάφος που φέρει τη σημαία κράτους μέλους και είναι νηολογημένο στην Κοινότητα,

ε) «βιώσιμη εκμετάλλευση»: η εκμετάλλευση ενός αποθέματος κατά τρόπον ώστε να μην θίγεται η μελλοντική εκμετάλλευση του αποθέματος και να μην έχει αρνητική επίπτωση στα θαλάσσια οικοσυστήματα,

στ) «ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας»: τα αλιεύματα ενός αποθέματος σε μία δεδομένη χρονική περίοδο ως ποσοστό του μέσου αποθέματος που είναι διαθέσιμο για αλίευση κατά την περίοδο αυτή,

ζ) «απόθεμα»: ο έμβιος υδρόβιος πόρος που απαντάται σε μια δεδομένη περιοχή διαχείρισης,

η) «αλιευτική προσπάθεια»: το προϊόν της αλιευτικής ικανότητας και της δραστηριότητας ενός αλιευτικού σκάφους· για μία ομάδα σκαφών, είναι το άθροισμα της αλιευτικής προσπάθειας όλων των σκαφών της ομάδας,

▼B

θ) «προληπτική προσέγγιση στη διαχείριση της αλιείας»: σημαίνει ότι η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών πληροφοριών δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψης διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους,

ι) «οριακά σημεία αναφοράς»: τιμές παραμέτρων πληθυσμού ιχθυαποθέματος (όπως η βιομάζα ή το ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας) οι οποίες θα πρέπει να αποφεύγονται διότι συνδέονται με άγνωστη δυναμική των πληθυσμών, καταστροφή του αποθέματος ή ανεπαρκή ανανέωση του πληθυσμού,

ια) «σημεία αναφοράς διατήρησης»: τιμές παραμέτρων πληθυσμού ιχθυαποθέματος (όπως η βιομάζα ή το ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας) που χρησιμοποιούνται στη διαχείριση των αλιευμάτων, για παράδειγμα όσον αφορά ένα αποδεκτό επίπεδο βιολογικού κινδύνου ή ένα επιθυμητό επίπεδο απόδοσης,

ιβ) «ασφαλή βιολογικά όρια»: δείκτες της κατάστασης ενός αποθέματος ή της εκμετάλλευσής του, εντός των οποίων υπάρχει μικρός κίνδυνος υπέρβασης ορισμένων οριακών σημείων αναφοράς,

ιγ) «όριο αλιευμάτων»: ποσοτικό όριο εκφορτώσεων ενός αποθέματος ή ομάδας αποθεμάτων σε μία δεδομένη χρονική περίοδο, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από το κοινοτικό δίκαιο,

ιδ) «αλιευτική ικανότητα»: η χωρητικότητα ενός σκάφους σε μονάδες GT και η ισχύς του σε μονάδες kW, όπως ορίζεται στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2930/86 του Συμβουλίου ([1]). Για ορισμένους τύπους αλιευτικής δραστηριότητας η αλιευτική ικανότητα μπορεί να καθορίζεται από το Συμβούλιο, χρησιμοποιώντας για παράδειγμα τον αριθμό ή/και το μέγεθος των αλιευτικών εργαλείων ενός σκάφους,

ιε) «έξοδος από το στόλο»: η διαγραφή ενός αλιευτικού σκάφους από το μητρώο αλιευτικών σκαφών ενός κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι τηρείται η παράγραφος 1 του άρθρου 15,

ιστ) «είσοδος στο στόλο»: η καταχώρηση αλιευτικού σκάφους στο μητρώο του αλιευτικού στόλου κράτους μέλους,

ιζ) «αλιευτική δυνατότητα»: ένα ποσοτικοποιημένο νόμιμο δικαίωμα αλίευσης,

ιη) «κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες»: οι αλιευτικές δυνατότητες που διατίθενται στην Κοινότητα σε κοινοτικά ύδατα, συν το σύνολο των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων εκτός κοινοτικών υδάτων, μείον τις κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες που κατανέμονται σε τρίτες χώρες.

([1]) ΕΕ L 274 της 25.9.1986, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3259/94 (ΕΕ L 339 της 29.12.1994, σ. 11).

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ

Άρθρο 4

Είδη μέτρων

1. Για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, το Συμβούλιο θεσπίζει κοινοτικά μέτρα τα οποία διέπουν την πρόσβαση σε ύδατα και πόρους καθώς και όρους βιώσιμης άσκησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καταρτίζονται λαμβάνοντας υπόψη διαθέσιμα επιστημονικά, τεχνικά και οικονομικά στοιχεία και ιδίως τις εκθέσεις που συντάσσονται από την Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας (ΕΤΟΕΑ) που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου 33 παράγραφος 1, καθώς και τυχόν γνώμες των περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων που συγκροτούνται δυνάμει του άρθρου 31. Τα μέτρα αυτά μπορούν, ιδίως, να περιλαμβάνουν μέτρα για κάθε απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων για τον περιορισμό της θνησιμότητας λόγω αλιείας και της περιβαλλοντικής επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω:

α) της θέσπισης σχεδίων ανάκτησης δυνάμει του άρθρου 5,

β) της θέσπισης σχεδίων διαχείρισης δυνάμει του άρθρου 6,

γ) του καθορισμού στόχων για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αποθεμάτων,

δ) του περιορισμού των αλιευμάτων,

ε) του καθορισμού του αριθμού και του τύπου των αλιευτικών σκαφών που επιτρέπεται να αλιεύουν,

στ) του περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας,

ζ) της θέσπισης τεχνικών μέτρων, τα οποία περιλαμβάνουν:

i) μέτρα σχετικά με τη δομή του αλιευτικού εργαλείου, τον αριθμό και το μέγεθος του αλιευτικού εργαλείου επί του σκάφους, τις μεθόδους χρήσης του και τη σύνθεση των αλιευμάτων που μπορούν να διατηρούνται επί του σκάφους σε περίπτωση διεξαγωγής αλιευτικών δραστηριοτήτων με το εργαλείο αυτό·

ii) ζώνες ή/και χρονικές περιόδους κατά τις οποίες απαγορεύονται ή περιορίζονται οι αλιευτικές δραστηριότητες, μεταξύ άλλων, και για την προστασία των τόπων αναπαραγωγής και ανάπτυξης·

iii) ελάχιστο μέγεθος των ψαριών που μπορούν να διατηρούνται επί του σκάφους ή/και να εκφορτώνονται·

iv) ειδικά μέτρα για τη μείωση της επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια οικοσυστήματα και στα είδη που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας,

η) της θέσπισης κινήτρων, συμπεριλαμβανομένων οικονομικών κινήτρων, για την προαγωγή περισσότερο επιλεκτικών μεθόδων αλιείας, ή μεθόδων με μικρές επιπτώσεις,

▼B

θ) της διεξαγωγής πιλοτικών σχεδίων για εναλλακτικές τεχνικές διαχείρισης της αλιείας.

Άρθρο 5

Σχέδια ανάκτησης

1. Το Συμβούλιο θεσπίζει, κατά προτεραιότητα, σχέδια ανάκτησης για αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται αποθέματα τα οποία βρίσκονται εκτός των ασφαλών βιολογικών ορίων.

2. Στόχος των σχεδίων ανάκτησης είναι να διασφαλίζουν την επάνοδο των αποθεμάτων σε ασφαλή βιολογικά όρια.

Περιλαμβάνουν σημεία αναφοράς διατήρησης, όπως στόχους βάσει των οποίων αξιολογείται η ανάκτηση των αποθεμάτων εντός ασφαλών βιολογικών ορίων.

Οι στόχοι εκφράζονται σε:

α) μέγεθος πληθυσμού ή/και

β) μακροπρόθεσμη απόδοση της αλιείας ή/και

γ) ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας ή/και

δ) σταθερότητα των αλιευμάτων.

Τα σχέδια ανάκτησης μπορούν να περιλαμβάνουν στόχους σχετικούς με άλλους έμβιους υδρόβιους πόρους καθώς και στόχους για τη διατήρηση ή τη βελτίωση της κατάστασης διατήρησης των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

Στις περιπτώσεις που τίθενται περισσότεροι από έναν στόχοι, τα σχέδια ανάκτησης προσδιορίζουν τον βαθμό προτεραιότητας κάθε στόχου.

3. Τα σχέδια ανάκτησης καταρτίζονται βάσει της προληπτικής προσέγγισης στη διαχείριση της αλιείας και λαμβάνουν υπόψη τα οριακά σημεία αναφοράς που συνιστώνται από τους αρμόδιους επιστημονικούς φορείς. Διασφαλίζουν τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αποθεμάτων, καθώς και το γεγονός ότι οι συνέπειες των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια οικοσυστήματα παραμένουν σε διατηρήσιμα επίπεδα.

Μπορούν να καλύπτουν είτε την αλιεία μεμονωμένων αποθεμάτων είτε την αλιεία που εκμεταλλεύεται διάφορα αποθέματα, και λαμβάνουν δεόντως υπόψη την αλληλεπίδραση μεταξύ αποθεμάτων και αλιείας.

Τα σχέδια ανάκτησης είναι πολυετή και αναφέρουν το αναμενόμενο χρονικό πλαίσιο για την επίτευξη των τιθέμενων στόχων.

4. Σχέδια ανάκτησης μπορούν να περιλαμβάνουν οποιοδήποτε μέτρο που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία γ) έως η), καθώς και κανόνες αλίευσης οι οποίοι συνίστανται σε προκαθορισμένη δέσμη βιολογικών παραμέτρων που διέπουν τα όρια αλιευμάτων.

Τα σχέδια ανάκτησης περιλαμβάνουν περιορισμούς της αλιευτικής προσπάθειας εκτός αν αυτό δεν είναι αναγκαίο προς επίτευξη του στόχου του σχεδίου. Τα μέτρα που περιλαμβάνονται στα σχέδια ανάκτησης είναι αναλογικά προς τους στόχους και το αναμενόμενο χρονικό πλαίσιο, και αποφασίζονται από το Συμβούλιο λαμβάνοντας υπόψη:

α) την κατάσταση διατήρησης του ή των αποθεμάτων,

β) τα βιολογικά χαρακτηριστικά του ή των αποθεμάτων,

▼B

γ) τα χαρακτηριστικά των αλιευτικών περιοχών στις οποίες αλιεύονται τα αποθέματα,

δ) τον οικονομικό αντίκτυπο των μέτρων στα συγκεκριμένα αλιεύματα.

5. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση για την αποτελεσματικότητα των σχεδίων ανάκτησης όσον αφορά την επίτευξη των στόχων.

Άρθρο 6

Σχέδια διαχείρισης

1. Το Συμβούλιο θεσπίζει σχέδια διαχείρισης εφόσον αυτό απαιτείται για τη διατήρηση των αποθεμάτων εντός ασφαλών βιολογικών ορίων, για αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται αποθέματα τα οποία βρίσκονται στα ασφαλή βιολογικά όρια ή εντός αυτών.

2. Τα σχέδια διαχείρισης περιλαμβάνουν σημεία αναφοράς διατήρησης όπως στόχους βάσει των οποίων αξιολογείται η διατήρηση των αποθεμάτων εντός των ορίων αυτών. Εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως δ).

Τα σχέδια διαχείρισης μπορούν να περιλαμβάνουν στόχους σχετικούς με άλλους έμβιους υδρόβιους πόρους καθώς και στόχους για τη διατήρηση ή τη βελτίωση της κατάστασης διατήρησης των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

Στις περιπτώσεις που τίθενται περισσότεροι από έναν στόχοι ►C1 , τα σχέδια διαχείρισης ◄ προσδιορίζουν τον βαθμό προτεραιότητας των στόχων αυτών.

3. Τα σχέδια διαχείρισης καταρτίζονται βάσει της προληπτικής προσέγγισης στη διαχείριση της αλιείας και λαμβάνουν υπόψη τα οριακά σημεία αναφοράς που συνιστώνται από τους αρμόδιους επιστημονικούς φορείς. Διασφαλίζουν τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αποθεμάτων και την παραμονή των συνεπειών των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια οικοσυστήματα σε διατηρήσιμα επίπεδα.

Μπορούν να καλύπτουν είτε την αλιεία μεμονωμένων αποθεμάτων είτε την αλιεία που εκμεταλλεύεται διάφορα αποθέματα, και λαμβάνουν δεόντως υπόψη την αλληλεπίδραση μεταξύ αποθεμάτων και αλιείας.

►C1 Τα σχέδια διαχείρισης ◄ είναι πολυετή και αναφέρουν το αναμενόμενο χρονικό πλαίσιο για την επίτευξη των τιθέμενων στόχων.

4. Τα σχέδια διαχείρισης μπορούν να περιλαμβάνουν οποιοδήποτε μέτρο που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία δ) έως θ), καθώς και κανόνες αλίευσης οι οποίοι συνίστανται σε προκαθορισμένη δέσμη βιολογικών παραμέτρων που διέπουν τα όρια αλιευμάτων.

Τα μέτρα που πρέπει να περιλαμβάνονται στα σχέδια διαχείρισης είναι αναλογικά προς τους στόχους και το αναμενόμενο χρονικό πλαίσιο, και αποφασίζονται από το Συμβούλιο λαμβάνοντας υπόψη:

α) την κατάσταση διατήρησης του ή των αποθεμάτων,

β) τα βιολογικά χαρακτηριστικά του ή των αποθεμάτων,

▼B

γ) τα χαρακτηριστικά των αλιευτικών περιοχών στις οποίες αλιεύονται τα αποθέματα και

δ) τον οικονομικό αντίκτυπο των μέτρων στα συγκεκριμένα αλιεύματα.

5. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση για την αποτελεσματικότητα των σχεδίων διαχείρισης όσον αφορά την επίτευξη των στόχων.

Άρθρο 7

Επείγοντα μέτρα της Επιτροπής

1. Εάν υπάρχει ένδειξη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα που προκαλείται από αλιευτικές δραστηριότητες, και απαιτεί άμεσες ενέργειες, η Επιτροπή, κατόπιν τεκμηριωμένης αίτησης ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, μπορεί να αποφασίζει τη λήψη επειγόντων μέτρων, η διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των 6 μηνών. Η Επιτροπή μπορεί να λάβει νέα απόφαση να επεκτείνει τα επείγοντα μέτρα για 6 μήνες το πολύ.

2. Το κράτος μέλος κοινοποιεί την αίτηση ταυτόχρονα στην Επιτροπή, στα άλλα κράτη μέλη και στα οικεία περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια. Τα συμβούλια αυτά μπορούν να υποβάλλουν τα γραπτά σχόλιά τους στην Επιτροπή εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης.

Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα επείγοντα μέτρα έχουν άμεση ισχύ. Κοινοποιούνται στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα.

4. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να παραπέμψουν την απόφαση της Επιτροπής στο Συμβούλιο εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης.

5. Το Συμβούλιο, ενεργώντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός ενός μηνός από την παραπομπή.

Άρθρο 8

Επείγοντα μέτρα κράτους μέλους

1. Εάν υπάρχει ένδειξη σοβαρής και απρόβλεπτης απειλής για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα, η οποία προκαλείται από αλιευτικές δραστηριότητες, σε ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία κράτους μέλους, και σε περίπτωση που οποιαδήποτε αδικαιολόγητη καθυστέρηση θα μπορούσε να προκαλέσει ζημίες οι οποίες θα ήταν δύσκολο να αποκατασταθούν, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει επείγοντα μέτρα, η διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των τριών μηνών.

2. Τα κράτη μέλη που προτίθενται να λάβουν επείγοντα μέτρα κοινοποιούν την πρόθεσή τους στην Επιτροπή, τα άλλα κράτη μέλη και τα οικεία περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια διαβιβάζοντας σχέδιο των μέτρων αυτών μαζί με επεξηγηματικό σημείωμα, πριν από την έγκρισή τους.

▼B

3. Τα κράτη μέλη και τα οικεία περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν να υποβάλλουν εγγράφως τα σχόλιά τους στην Επιτροπή εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της κοινοποίησης. Η Επιτροπή επιβεβαιώνει, καταργεί ή τροποποιεί το μέτρο εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της κοινοποίησης.

4. Η απόφαση της Επιτροπής κοινοποιείται στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

5. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να παραπέμψουν την απόφαση της Επιτροπής στο Συμβούλιο εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης.

6. Το Συμβούλιο, ενεργώντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός ενός μηνός από την παραπομπή.

Άρθρο 9

Μέτρα των κρατών μελών εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα, τα οποία δεν εισάγουν διακρίσεις, για τη διατήρηση και τη διαχείριση αλιευτικών πόρων και για την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της αλιείας στη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων εντός 12 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης τους υπό τον όρο ότι η Κοινότητα δεν έχει λάβει μέτρα διατήρησης και διαχείρισης ειδικά για την περιοχή αυτήν. Τα μέτρα των κρατών μελών πρέπει να είναι συμβατά προς τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 2 και να μην είναι λιγότερο αυστηρά από εκείνα που προβλέπονται από την υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία.

Στην περίπτωση που τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη ενδέχεται να επηρεάζουν σκάφη άλλου κράτους μέλους, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται μόνον κατόπιν διαβούλευσης με την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τα οικεία περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια σχετικά με σχέδιο των μέτρων συνοδευόμενο από επεξηγηματικό σημείωμα.

2. Τα μέτρα που εφαρμόζονται σε αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών υπόκεινται στις διαδικασίες που καθορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 3 έως 6.

Άρθρο 10

Μέτρα των κρατών μελών που εφαρμόζονται αποκλειστικά σε αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους

Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα για τη διατήρηση και τη διαχείριση αποθεμάτων σε ύδατα τα οποία τελούν υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τους υπό τον όρο ότι:

α) εφαρμόζονται αποκλειστικά στα αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία του συγκεκριμένου κράτους μέλους τα οποία είναι νηολογημένα στην Κοινότητα ή, για πρόσωπα εγκατεστημένα στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, σε αλιευτικές δραστηριότητες μη εκτελούμενες από αλιευτικό σκάφος και

β) είναι συμβατά προς τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 και δεν είναι λιγότερο αυστηρά από εκείνα που προβλέπονται από την υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

▼M1

Άρθρο 11

Προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή μέτρα αναπροσαρμογής της αλιευτικής ικανότητας για τους στόλους τους προκειμένου να επιτύχουν σταθερή και διαρκή ισορροπία μεταξύ της εν λόγω αλιευτικής ικανότητας και των αλιευτικών δυνατοτήτων τους.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν σημειώνεται υπέρβαση των επιπέδων αναφοράς, που εκφράζονται σε μονάδες GT και kW, για την αλιευτική ικανότητα, όπως καθορίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το άρθρο 12.

3. Δεν επιτρέπεται καμία έξοδος από το στόλο με τη χορήγηση δημόσιας ενίσχυσης, εκτός εάν έχει προηγηθεί απόσυρση της γενικής άδειας αλιείας που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1281/2005 της Επιτροπής [1] και, ενδεχομένως, των ειδικών αδειών αλιείας που καθορίζονται στους σχετικούς κανονισμούς. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 6, δεν μπορεί να αντικαθίσταται η αλιευτική ικανότητα που αντιστοιχεί στη γενική άδεια αλιείας, και, όπου απαιτείται, στις ειδικές άδειες αλιείας.

4. Εφόσον χορηγείται δημόσια ενίσχυση για την απόσυρση αλιευτικής ικανότητας που υπερβαίνει την αναγκαία μείωση ικανότητας προκειμένου να τηρηθούν τα επίπεδα αναφοράς τα οποία καθορίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου και του άρθρου 12, ο όγκος της αποσυρόμενης αλιευτικής ικανότητας αφαιρείται αυτόματα από τα επίπεδα αναφοράς. Τα προκύπτοντα με τον τρόπο αυτό επίπεδα αναφοράς καθίστανται νέα επίπεδα αναφοράς.

5. Οι εκσυγχρονισμοί που πραγματοποιούνται άνωθεν του κυρίου καταστρώματος για τη βελτίωση της ασφάλειας, των συνθηκών εργασίας, της υγιεινής και της ποιότητας των προϊόντων, στα αλιευτικά σκάφη ηλικίας πέντε ετών και άνω, μπορούν να αυξήσουν τη χωρητικότητα του σκάφους, υπό τον όρο ότι οι εκσυγχρονισμοί αυτοί δεν αυξάνουν την αλιευτική ικανότητά του. Τα επίπεδα αναφοράς, όπως καθορίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου και του άρθρου 12, προσαρμόζονται ανάλογα. Η αντιστοιχούσα χωρητικότητα δεν χρειάζεται να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του ισοζυγίου εισόδων και εξόδων εκ μέρους των κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 13.

6. Από την 1η Ιανουαρίου 2007, για τη βελτίωση της ασφάλειας επί του σκάφους, των συνθηκών εργασίας, της υγιεινής και της ποιότητας των προϊόντων, τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα να ανακατανέμουν, στα νέα ή υφιστάμενα σκάφη, την εξής αλιευτική ικανότητα από απόψεως χωρητικότητας, υπό τον όρο ότι η εν λόγω αλιευτική ικανότητα δεν αυξάνει την ικανότητα αλιείας του σκάφους:

— ποσοστό 4 % της μέσης χωρητικότητας που αποσύρεται ετησίως με δημόσια ενίσχυση από την 1η Ιανουαρίου 2003 έως την 31η Δεκεμβρίου 2006, για τα κράτη μέλη που αποτελούσαν μέρος της Κοινότητας την 1η Ιανουαρίου 2003 και ποσοστό 4 % της μέσης χωρητικότητας που αποσύρεται ετησίως με δημόσια ενίσχυση από την 1η Μαΐου 2004 έως την 31η Δεκεμβρίου 2006 για τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Κοινότητα την 1η Μαΐου 2004, και,

[1] ΕΕ L 203 της 4.8.2005, σ. 3.

▼M1

— ποσοστό 4 % της χωρητικότητας που αποσύρεται από το στόλο με δημόσια ενίσχυση από την 1η Ιανουαρίου 2007.

Τα επίπεδα αναφοράς, όπως καθορίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου και του άρθρου 12, προσαρμόζονται ανάλογα. Η αντιστοιχούσα αλιευτική ικανότητα δεν πρέπει αναγκαστικά να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του ισοζυγίου εισόδων και εξόδων εκ μέρους των κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 13.

Κατά την κατανομή αλιευτικής ικανότητας βάσει της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη δίνουν προτεραιότητα στην παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας, κατά την έννοια του άρθρου 26 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου ([1]).

7. Οι κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2.

▼B

Άρθρο 12

Επίπεδα αναφοράς για τους αλιευτικούς στόλους

1. Η Επιτροπή καθορίζει με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2, για κάθε κράτος μέλος επίπεδα αναφοράς, εκφραζόμενα σε μονάδες GT και kW, για τη συνολική αλιευτική ικανότητα των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία αυτού του κράτους μέλους.

Τα επίπεδα αναφοράς είναι το άθροισμα των στόχων του Πολυετούς Προγράμματος Προσανατολισμού 1997-2002 για κάθε τμήμα του στόλου που καθορίστηκαν για την 31η Δεκεμβρίου 2002 με την απόφαση 97/413/ΕΚ του Συμβουλίου ([2]).

2. Οι κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2.

▼M1

Άρθρο 13

Είσοδος/έξοδος και μείωση της συνολικής αλιευτικής ικανότητας

1. Τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τις εισόδους και τις εξόδους από το στόλο κατά τρόπον ώστε, από την 1η Ιανουαρίου 2003:

α) η είσοδος νέας αλιευτικής ικανότητας στο στόλο, άνευ δημόσιας ενίσχυσης, να αντισταθμίζεται από την προηγούμενη άνευ δημόσιας ενίσχυσης απόσυρση τουλάχιστον ίσης αλιευτικής ικανότητας·

β) η είσοδος νέας αλιευτικής ικανότητας στο στόλο, με δημόσια ενίσχυση χορηγούμενη μετά την 1η Ιανουαρίου 2003, να αντισταθμίζεται από την προηγούμενη άνευ δημόσιας ενίσχυσης απόσυρση:

i) τουλάχιστον της ίδιας αλιευτικής ικανότητας, για την είσοδο νέων σκαφών μέχρι 100 GT, ή

([1]) ΕΕ L 223 της 15.8.2006, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 175 της 3.7.1997, σ. 27· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2002/70/ΕΚ (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 77).

▼M1

ii) τουλάχιστον της ίδιας αλιευτικής ικανότητας επί 1,35, για την είσοδο νέων σκαφών άνω των 100 GT·

γ) η αντικατάσταση μηχανής με δημόσια ενίσχυση βάσει των διατάξεων του άρθρου 25 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 να αντισταθμίζεται από μείωση της αλιευτικής ικανότητας από απόψεως ισχύος ίσης προς το 20 % της ισχύος της μηχανής που αντικαθίσταται. Η μείωση του 20 % της ισχύος αφαιρείται από τα επίπεδα αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4.

2. Οι κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2.

▼B

Άρθρο 14

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Κάθε χρόνο, η Επιτροπή υποβάλλει σύνοψη των αποτελεσμάτων των προσπαθειών των κρατών μελών για την επίτευξη βιώσιμης ισορροπίας μεταξύ αλιευτικής ικανότητας και αλιευτικών δυνατοτήτων. Η σύνοψη αυτή βασίζεται στην ετήσια έκθεση που αποστέλλει κάθε κράτος μέλος στην Επιτροπή το αργότερο στις 30 Απριλίου του επόμενου έτους.

Η σύνοψη της Επιτροπής, στην οποία επισυνάπτονται οι εκθέσεις των κρατών μελών, διαβιβάζεται, πριν από το τέλος του έτους, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συνοδευόμενη από τις γνωμοδοτήσεις της ΕΤΟΕΑ και της επιτροπής αλιείας και υδατοκαλλιέργειας του άρθρου 30 παράγραφος 1.

2. Κανόνες εφαρμογής για τις ανταλλαγές αυτές μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2.

Άρθρο 15

Μητρώα αλιευτικών σκαφών

1. Κάθε κράτος μέλος τηρεί μητρώο των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία του, το οποίο περιλαμβάνει τις ελάχιστες πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά και τη δραστηριότητα των σκαφών, που είναι απαραίτητες για τη διαχείριση των μέτρων που θεσπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.

2. Κάθε κράτος μέλος θέτει στη διάθεση της Επιτροπής τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει κοινοτικό μητρώο αλιευτικών σκαφών το οποίο περιέχει τις πληροφορίες τις οποίες λαμβάνει δυνάμει της παραγράφου 2 και το θέτει στη διάθεση των κρατών μελών. Το μητρώο αυτό τηρεί τις κοινοτικές διατάξεις σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διαδικασίες για τη διαβίβασή τους που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 είναι δυνατό να καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2.

▼B

Άρθρο 16

Προϋποθέσεις της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής και μείωση της αλιευτικής προσπάθειας

1. Χρηματοδοτική συνδρομή δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας [1], με την εξαίρεση των κεφαλαίων για την διάλυση αλιευτικών σκαφών, μπορεί να χορηγηθεί μόνο στο βαθμό που ένα κράτος μέλος έχει συμμορφωθεί προς τα άρθρα 11, 13 και 15 του παρόντος κανονισμού και έχει παράσχει τις πληροφορίες που απαιτούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 366/2001 της Επιτροπής [2].

Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή, αφού δώσει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τη δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις του και σε αναλογία προς το βαθμό της μη συμμόρφωσης, αναστέλλει την κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

2. Εάν, βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, η Επιτροπή κρίνει ότι η αλιευτική ικανότητα του στόλου ενός κράτους μέλους υπερβαίνει το όριο που απορρέει από τα άρθρα 11, 13 και 15, το κοινοποιεί στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Το εν λόγω κράτος μέλος μειώνει αμέσως την αλιευτική του προσπάθεια στο επίπεδο που θα βρισκόταν εάν είχαν τηρηθεί τα άρθρα 11, 13 και 15, χωρίς να θίγονται οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τα άρθρα αυτά. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διαβιβάζει το πρόγραμμα μείωσης στην Επιτροπή για εξακρίβωση, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2, είτε η μείωση ισούται προς την υπέρβαση της ικανότητας είτε όχι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΥΔΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΡΟΥΣ

Άρθρο 17

Γενικοί κανόνες

1. Τα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη διαθέτουν ισότιμη πρόσβαση σε ύδατα και πόρους σε όλα τα κοινοτικά ύδατα εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, με την επιφύλαξη των μέτρων που εκδίδονται δυνάμει του κεφαλαίου ΙΙ.

▼M3

2. Σε ύδατα έως 12 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης, τα οποία τελούν υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους, τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται, από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως την 31η Δεκεμβρίου 2014, να περιορίζουν την αλιεία σε αλιευτικά σκάφη τα οποία αλιεύουν κατά παράδοση στα ύδατα αυτά ξεκινώντας από λιμένες παρακείμενων ακτών. Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων για ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία άλλων κρατών μελών στο πλαίσιο υφιστάμενων σχέσεων γειτονίας μεταξύ κρατών μελών και των ρυθμίσεων που προβλέπονται στο παράρτημα Ι, που καθορίζουν,

[1] ΕΕ L 337 της 30.12.1999, σ. 10· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 179/2002 (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 25).
[2] ΕΕ L 55 της 24.2.2001, σ. 3.

▼M3

για κάθε κράτος μέλος, τις γεωγραφικές ζώνες εντός των παράκτιων ζωνών άλλων κρατών μελών στις οποίες ασκούνται αλιευτικές δραστηριότητες καθώς και τα είδη τα οποία αφορούν.

▼B

Πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2011, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο. Το Συμβούλιο θα αποφασίσει πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2012 για τις διατάξεις που θα ακολουθήσουν τις προαναφερόμενες ρυθμίσεις.

Άρθρο 18

Shetland Box

1. Για είδη ιδιαίτερης σημασίας, στην περιοχή που καθορίζεται στο παράρτημα II, τα οποία είναι βιολογικώς ευπαθή λόγω των χαρακτηριστικών εκμετάλλευσής τους, η αλιευτική δραστηριότητα των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών μήκους μεταξύ των καθέτων 26 μέτρων το πολύ, τα οποία αλιεύουν βενθοπελαγικά είδη, εκτός από το σύκο της Νορβηγίας και το προσφυγάκι, διέπονται από σύστημα προηγούμενης άδειας σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό και, ιδίως, στο παράρτημα II.

2. Λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής και διαδικασίες για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου 1 είναι δυνατόν να θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2.

Άρθρο 19

Επανεξέταση των κανόνων πρόσβασης

1. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τους κανόνες που αφορούν την πρόσβαση σε ύδατα και πόρους, οι οποίοι προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία, εκτός εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, και στην οποία αξιολογείται η αιτιολόγηση των κανόνων αυτών από την άποψη των στόχων διατήρησης και βιώσιμης εκμετάλλευσης.

2. Βάσει της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και έχοντας υπόψη την αρχή που καθορίζεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1, το Συμβούλιο αποφασίζει, πριν τις 31 Δεκεμβρίου 2004, για τυχόν απαιτούμενες προσαρμογές των κανόνων αυτών.

Άρθρο 20

Κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων

1. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, αποφασίζει τα όρια των αλιευμάτων ή/και της αλιευτικής προσπάθειας και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και τους όρους που διέπουν τα όρια αυτά. Οι αλιευτικές δυνατότητες θα κατανεμηθούν μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο διασφαλίζονται σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε απόθεμα αλιείας.

2. Όταν η Κοινότητα καθορίζει νέες αλιευτικές δυνατότητες, το Συμβούλιο αποφασίζει την κατανομή των δυνατοτήτων αυτών λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.

▼B

3. Κάθε κράτος μέλος αποφασίζει, για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία του, τη μέθοδο κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων που έχουν διατεθεί στο εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, ενημερώνει δε την Επιτροπή σχετικά με την επιλεγείσα μέθοδο κατανομής.

4. Το Συμβούλιο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες που διατίθεται σε τρίτες χώρες στα κοινοτικά ύδατα, και κατανέμει τις δυνατότητες αυτές σε κάθε τρίτη χώρα.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται, μετά από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής, να ανταλλάσσουν το σύνολο ή μέρος των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

▼M2

Άρθρο 21

Κοινοτικό σύστημα ελέγχου και επιβολής

Ελέγχονται η πρόσβαση σε ύδατα και πόρους και η άσκηση των δραστηριοτήτων που καθορίζονται στο άρθρο 1, και επιβάλλεται η τήρηση των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Για τον σκοπό αυτόν, θεσπίζεται κοινοτικό σύστημα για τον έλεγχο, την επιθεώρηση και την επιβολή των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

Άρθρο 29

Διαδικασία λήψης αποφάσεων

Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα κανονισμό, το Συμβούλιο ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 37 της συνθήκης.

Άρθρο 30

Επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε είκοσι εργάσιμες ημέρες.

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

▼B

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε 60 εργάσιμες ημέρες.

4. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 31

Περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια

1. Τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια ιδρύονται με σκοπό να συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 2 παράγραφος 1 και ιδίως να παρέχουν συμβουλές στην Επιτροπή για θέματα διαχείρισης της αλιείας όσον αφορά ορισμένες θαλάσσιες περιοχές και αλιευτικές ζώνες.

2. Τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια συνίστανται κυρίως από αλιείς και άλλους αντιπροσώπους των συμφερόντων που θίγονται από την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, όπως αντιπροσώπους του κλάδου αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, του περιβάλλοντος και των συμφερόντων των καταναλωτών και επιστημονικούς εμπειρογνώμονες από όλα τα κράτη μέλη που έχουν συμφέροντα αλιείας στη σχετική θαλάσσια περιοχή ή αλιευτική ζώνη.

3. Αντιπρόσωποι των εθνικών και περιφερειακών διοικήσεων που έχουν συμφέροντα αλιείας στη σχετική θαλάσσια περιοχή ή αλιευτική ζώνη έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια ως μέλη ή παρατηρητές. Η Επιτροπή μπορεί να παρίσταται κατά τις συνεδριάσεις των.

4. Η Επιτροπή μπορεί να ζητεί συμβουλές από τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια όσον αφορά προτάσεις μέτρων, όπως πολυετή προγράμματα ανάκτησης των αποθεμάτων ή διαχείρισης, που πρόκειται να ληφθούν βάσει του άρθρου 37 της συνθήκης, τα οποία πρόκειται να υποβάλει και τα οποία αφορούν ειδικότερα την αλιεία στη σχετική περιοχή. Η Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν συμβουλές από τα Συμβούλια αυτά όσον αφορά άλλα μέτρα. Οι διαβουλεύσεις αυτές διεξάγονται ανεξάρτητα από τη διαβούλευση με την ΕΤΟΕΑ και με την επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

5. Τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν:

α) να υποβάλλουν, στην Επιτροπή ή σε ένα κράτος μέλος, προτάσεις και συστάσεις, με δική τους πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής ή του οικείου κράτους μέλους, όσον αφορά θέματα διαχείρισης της αλιείας,

β) να ενημερώνουν την Επιτροπή ή το οικείο κράτος μέλος σχετικά με προβλήματα που αφορούν την εφαρμογή κοινοτικών κανόνων και να υποβάλλουν συστάσεις και προτάσεις για την επίλυση των προβλημάτων αυτών στην Επιτροπή και στο οικείο κράτος μέλος,

γ) να ασκούν οποιεσδήποτε άλλες δραστηριότητες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια ενημερώνουν τη επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας για τις δραστηριότητές τους.

▼B

Άρθρο 32

Διαδικασία ίδρυσης περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων

Το Συμβούλιο αποφασίζει για την ίδρυση περιφερειακού γνωμοδοτικού συμβουλίου. Το περιφερειακό γνωμοδοτικό συμβούλιο καλύπτει θαλάσσιες περιοχές που υπάγονται στη δικαιοδοσία δύο τουλάχιστον κρατών μελών. Το περιφερειακό γνωμοδοτικό συμβούλιο θεσπίζει τον εσωτερικό του κανονισμό.

Άρθρο 33

Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας

1. Ιδρύεται Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας (ΕΤΟΕΑ). Η ΕΤΟΕΑ ερωτάται τακτικά για θέματα που αφορούν τη διατήρηση και διαχείριση των έμβιων υδρόβιων πόρων, συμπεριλαμβανομένων βιολογικών, οικονομικών, περιβαλλοντικών, κοινωνικών και τεχνικών θεμάτων.

2. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις συμβουλές της ΕΤΟΕΑ κατά την υποβολή προτάσεων για τη διαχείριση της αλιείας δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

Καταργήσεις

1. Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 και (ΕΟΚ) αριθ. 101/76 καταργούνται.

2. Οι παραπομπές στις διατάξεις των καταργούμενων βάσει της παραγράφου 1 κανονισμών θεωρούνται ως παραπομπές στις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 35

Επανεξέταση

Πριν από τα τέλη του 2012, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τη λειτουργία της κοινής αλιευτικής πολιτικής όσον αφορά τα κεφάλαια II και III.

Άρθρο 36

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**

Α. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Berwick-upon-Tweed east Coquet Island east	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Flamborough Head east Spurn Head east	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. Lowestoft east Lymle Regis south	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
4. Lyme Regis south Eddystone south	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
5. Eddystone south Longships south-west	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Χτένια St Jacques	Απεριόριστα
	Αστακοί	Απεριόριστα
	Καραβίδες	Απεριόριστα
6. Longships south-west Hartland Point north-west	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Καραβίδες	Απεριόριστα
	Αστακοί	Απεριόριστα
7. Από το Hartland Point μέχρι τη γραμμή που αρχίζει βορείως των νήσων Lundy	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
8. Γραμμή όλο δυτικά από τις νήσους Lundy μέχρι το Cardigan Harbour	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
9. Point Lynas North Morecambe Light Vessel east	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
10. County Down	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
11. New Island north-east Sanda Island south-west	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
12. Port Stewart north Barra Head west	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
13. Γεωγραφικό πλάτος 57° 40' Β Butt of Lewis west	Όλα τα είδη εκτός των οστρακοφόρων και μαλακίων	Απεριόριστα
14. St Kilda, Flannan Islands	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
15. Γραμμή όλο δυτικά από το Butt of Lewis lighthouse στο σημείο 59°30'Β-5°45'Δ	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

Β. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Point Lynas north Mull of Galloway south	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Μικροί αστακοί Νορβηγίας	Απεριόριστα
2. Mull of Oa west Barra Head west	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Μικροί αστακοί Νορβηγίας	Απεριόριστα

▼B

Γ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά της νήσου Shetlands και Fair Isle μεταξύ των γραμμών που χαράσσονται προς τα νοτιοανατολικά του Sumbrugh Head lighthouse προς τα βορειοανατολικά του Skroo lighthouse και προς τα νοτιοδυτικά του Skadan lighthouse	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Berwick-upon-Tweed east Whitby High lighthouse east	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. North Foreland lighthouse east Dungeness new lighthouse south	Ρέγγες	Απεριόριστα
4. Ζώνη γύρω από το St Kilda	Ρέγγες	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
5. Butt of Lewis lighthouse west μέχρι τη γραμμή που συνδέει το Butt of Lewis lighthouse με το 59° 30' Β-5° 45' Δ	Ρέγγες	Απεριόριστα
6. Ζώνη γύρω από το North Rona και Sulisker (Sulasgeir)	Ρέγγες	Απεριόριστα

Δ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά της Shetlands και του Fair Isle μεταξύ των γραμμών που χαράσσονται προς τα νοτιανατολικά του Sumburgh Head lighthouse, προς τα βορειοανατολικά του Skroo lighthouse και προς τα νοτιοδυτικά του Skadan lighthouse	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Berwick upon Tweed east Flamborough Head east	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. North Foreland east Dungeness new lighthouse south	Ρέγγες	Απεριόριστα

Ε. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Berwick upon Tweed east Coquer Island east	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Cromer north North Foreland east	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

▼B

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
3. North Foreland east Dungeness new lighthouse south	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Ρέγγες	Απεριόριστα
4. Dungeness new lighthouse south Selsey Bill south	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
5. Straight Point south-east South Bishop north-west	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

2. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

Α. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Erris Head north-west Sybil Point west	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Μικροί αστακοί Νορβηγίας	Απεριόριστα
2. Mizen Head south Stags south	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Μικροί αστακοί Νορβηγίας	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
3. Stags south Cork south	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Μικροί αστακοί Νορβηγίας	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
	Ρέγγες	Απεριόριστα
4. Cork south Carnsore Point south	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
5. Carnsore Point south Haulbowline south-east	Όλα τα είδη, εκτός των οστρακοφόρων και μαλακίων	Απεριόριστα

Β. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Mine Head south Hook Point	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Ρέγγες	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
2. Hook Point Carlingford Lough	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Ρέγγες	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
	Μικροί αστακοί Νορβηγίας	Απεριόριστα
	Χτένια St Jacques	Απεριόριστα

▼B

Γ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Stags south Carnsore Point south	Ρέγγες	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα

Δ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Old Head of Kinsale south Carnsore Point south	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Cork south Carnsore Point south	Σκουμπριά	Απεριόριστα

Ε. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Cork south Carnsore Point south	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
2. Wicklow Head east Carlingford Lough south-east	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

3. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
3-12 ναυτικά μίλια	Κάτω Χώρες	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
	Γαλλία	Ρέγγες	Απεριόριστα

4. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτές της Βόρειας Θάλασσας (6-12 ναυτικά μίλια) Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το Hanstholm	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Γαρίδες	Απεριόριστα
Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το Blåvands Huk	Κάτω Χώρες	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Κυπρίνοι	Απεριόριστα

▼B

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Από το Blåvands Huk μέχρι το Bovbjerk	Βέλγιο	Γάδοι	Απεριόριστα
		Καλαρίες	Απεριόριστα
	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Ευρωπ. χωματίδα	Απεριόριστα
		Γλώσσα	Απεριόριστα
Thyborøron μέχρι το Hanstholm	Βέλγιο	Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα
		Ευρωπ. χωματίδα	Απεριόριστα
	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Σαρδελόρεγγα	Απεριόριστα
		Γάδοι	Απεριόριστα
		Μαύρος μπακαλιάρος	Απεριόριστα
		Καλαρίες	Απεριόριστα
		Σκουμπριά	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
		Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Γάδοι	Απεριόριστα
		Ευρωπ. χωματίδα	Απεριόριστα
		Γλώσσα	Απεριόριστα
Skagerrak (Hanstholm μέχρι το Skagen) (4-12 ναυτικά μίλια)	Βέλγιο	Ευρωπ. χωματίδα	Απεριόριστα
	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Σαρδελόρεγγες	Απεριόριστα
		Γάδοι	Απεριόριστα
		Μαύρα γλωσσ.	Απεριόριστα
		Καλαρίες	Απεριόριστα
		Σκουμπριά	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
		Γάδοι	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Γάδοι	Απεριόριστα
		Ευρωπ. χωματίδα	Απεριόριστα
		Γλώσσα	Απεριόριστα

▼B

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Kattegat (3-12 μίλια)	Γερμανία	Γάδοι	Απεριόριστα
		Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Μικροί αστακοί Νορβηγίας	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
Βόρεια της Zeeland, στον παράλληλο γεωγραφικού πλάτους που περνά διαμέσου του φάρου Forsnces	Γερμανία	Γάδοι	Απεριόριστα
Βαλτική Θάλασσα (συμπεριλαμβανομένων Belts, Sound, Bornholm) (3-12 ναυτικά μίλια)	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Γάδοι	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
		Σαρδελόρεγγες	Απεριόριστα
		Χέλια	Απεριόριστα
		Σολομοί	Απεριόριστα
		Γάδοι	Απεριόριστα
		Σκουμπριά	Απεριόριστα
Skagerrak (4-12 μίλια)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Kattegat (38 ([1])-12 μίλια)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Βαλτική Θάλασσα (3-12 μίλια)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

([1]) Από την ακτογραμμή.

5. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Βόρεια Θάλασσα (3-12 ναυτικά μίλια) Όλες οι ακτές	Δανία	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
		Σαρδελόρεγγες	Απεριόριστα
		Αμμοδύτες	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
		Γαρίδες	Απεριόριστα
Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το ακραίο σημείο του Amrum σε 54° 43' Β	Δανία	Γαρίδες	Απεριόριστα
Ζώνη γύρω από τη Helgoland	Ηνωμένο Βασίλειο	Γάδοι	Απεριόριστα
		Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα
Ακτή Βαλτικής (3-12 μίλια)	Δανία	Γάδοι	Απεριόριστα
		Ευρωπ. χωματίδα	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
		Σαρδελόρεγγες	Απεριόριστα
		Χέλια	Απεριόριστα
		Γάδοι	Απεριόριστα
		Σκουμπριά	Απεριόριστα

▼B

6. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή του βορειοανατολικού Ατλαντικού (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Βελγίου/Γαλλίας μέχρι τα ανατολικά του Departement Manche	Βέλγιο	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
		Χτένια St Jacques	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Dunkerque (2° 20' A) μέχρι το Cap d'Antifer (0° 10' A)	Γερμανία	Ρέγγες	Απεριόριστα μόνο από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο
Σύνορα Βελγίου/Γαλλίας μέχρι το Cap d'Alprech west (50° 42' 30" N 1° 33' 30" A)	Ηνωμένο Βασίλειο	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Ακτή Ατλαντικού (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Ισπανίας/Γαλλίας μέχρι 46° 08' B	Ισπανία	Αντσούγιες	Απεριόριστα μόνο από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο
			Απεριόριστα
		Σαρδέλες	Κατευθυνόμενη αλιεία, Απεριόριστα μόνο από 1ης Μαρτίου έως 30 Ιουνίου Αλιεία ζώντος δολώματος μόνο από 1ης Ιουλίου έως 31 Οκτωβρίου
			Απεριόριστα μόνο από 1ης Ιανουαρίου έως 28 Φεβρουαρίου και από 1ης Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου. Επιπλέον, οι δραστηριότητες που αφορούν τα είδη που απαριθμούνται κατωτέρω ασκούνται σύμφωνα και στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων κατά το έτος 1984
Ακτή Μεσογείου (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Ισπανίας/Ακρωτήριο Leucate	Ισπανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

▼B

7. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΙΣΠΑΝΙΑΣ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ατλαντικού (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Γαλλίας/Ισπανίας μέχρι το φάρο του ακρωτηρίου Mayor (3° 47′ Δ)	Γαλλία	Πελαγικά	Απεριόριστα σύμφωνα και στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων κατά το έτος 1984
Ακτή Μεσογείου (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Γαλλίας/Cap Creus	Γαλλία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

8. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
(3-12 ναυτικά μίλια) όλη η ακτή	Βέλγιο	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
	Δανία	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
		Σαρδελόρεγγες	Απεριόριστα
		Αμμοδύτες	Απεριόριστα
		Σαυρίδια	Απεριόριστα
	Γερμανία	Γάδοι	Απεριόριστα
		Γαρίδες	Απεριόριστα
(6-12 ναυτικά μίλια) ολόκληρη η ακτή	Γαλλία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Νότιο σημείο του Texel, δυτικά μέχρι τα σύνορα Κάτω Χωρών/σύνορα Γερμανίας	Ηνωμένο Βασίλειο	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

9. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Βαλτική Θάλασσα (4-12 μίλια) (*)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

(*) 3-12 μίλια γύρω από τις Νήσους Bogskär.

10. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Skagerrak (4-12 ναυτικά μίλια)	Δανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Kattegat [3 (*)-12 μίλια]	Δανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Βαλτική Θάλασσα (4-12 μίλια)	Δανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
	Φινλανδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

(*) Από την ακτογραμμή.

▼A1

11. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΚΡΟΑΤΙΑΣ** [1]

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
12 μίλια με όριο τη θαλάσσια περιοχή υπό την κυριαρχία της Κροατίας βορείως του γεωγραφικού πλάτους του παράλληλου 45° 10' Β κατά μήκος της ακτής της δυτικής Ίστριας, από το εξωτερικό όριο των χωρικών υδάτων της Κροατίας, όπου αυτός ο παράλληλος αγγίζει τη στεριά στην ακτή της δυτικής Ίστριας (το ακρωτήριο Grgatov rt Funtana)	Σλοβενία	Βενθοπελαγικά και μικρά πελαγικά είδη συμπεριλαμβανομένης της σαρδέλας και του γαύρου	100 τόνοι για μέγιστο αριθμό 25 αλιευτικών σκαφών που περιλαμβάνει 5 αλιευτικά σκάφη εξοπλισμένα με δίχτυα τράτας

12. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΣΛΟΒΕΝΙΑΣ** [1]

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
12 μίλια με όριο τη θαλάσσια περιοχή υπό την κυριαρχία της Σλοβενίας βορείως του γεωγραφικού πλάτους του παράλληλου 45° 10' Β κατά μήκος της ακτής της δυτικής Ίστριας, από το εξωτερικό όριο των χωρικών υδάτων της Κροατίας, όπου αυτός ο παράλληλος αγγίζει τη στεριά στην ακτή της δυτικής Ίστριας (το ακρωτήριο Grgatov rt Funtana)	Κροατία	Βενθοπελαγικά και μικρά πελαγικά είδη συμπεριλαμβανομένης της σαρδέλας και του γαύρου	100 τόνοι για μέγιστο αριθμό 25 αλιευτικών σκαφών που περιλαμβάνει 5 αλιευτικά σκάφη εξοπλισμένα με δίχτυα τράτας

[1] Το ανωτέρω καθεστώς θα εφαρμοστεί από την ημερομηνία πλήρους εφαρμογής της διαιτητικής απόφασης που προέκυψε από τη συμφωνία διαιτησίας μεταξύ της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας, η οποία υπεγράφη στη Στοκχόλμη στις 4 Νοεμβρίου 2009.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

SHETLAND BOX

A. **Γεωγραφικά όρια**

Από το σημείο στη δυτική ακτή της Σκωτίας σε γεωγραφικό πλάτος 58° 30' Β έως 59° 30' Β — 6° 15' Δ

Από 58° 30' Β — 6° 15' Δ έως 59° 30' Β — 5° 45' Δ

Από 59° 30' Β — 5° 45' Δ έως 59° 30' Β — 3° 45' Δ

κατά τη γραμμή των 12 ναυτικών μιλίων βόρεια των Orkneys

Από 59° 30' Β — 3° 00' Δ έως 61° 00' Β — 3° 00' Δ

Από 61° 00' Β — 3° 00' Δ έως 61° 00' Β — 0° 00' Δ

κατά τη γραμμή των 12 ναυτικών μιλίων βόρεια των Shetlands

Από 61° 00' Β — 0° 00' Δ έως 59° 30' Β — 0° 00' Δ

Από 59° 30' Β — 0° 00' Δ έως 59° 30' Β — 1° 00' Δ

Από 59° 30' Β — 1° 00' Δ έως 59° 00' Β — 1° 00' Δ

Από 59° 00' Β — 1° 00' Δ έως 59° 00' Β — 2° 00' Δ

Από 59° 00' Β — 2° 00' Δ έως 58° 30' Β — 2° 00' Δ

Από 58° 30' Β — 2° 00' Δ έως 58° 30' Β — 3° 00' Δ

Από 58° 30' Β — 3° 00' Δ έως την ανατολική ακτή της Σκωτίας σε γεωγραφικό πλάτος 58°30' Β.

B. **Επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια**

Ανώτατος αριθμός επιτρεπόμενων σκαφών, των οποίων το μήκος μεταξύ των καθέτων να είναι μεγαλύτερο ή ίσο προς 26 μέτρα, για την αλίευση βενθοπελαγικών ειδών, εκτός από το σύκο της Νορβηγίας και το προσφυγάκι:

Κράτος μέλος	Αριθμός επιτρεπόμενων αλιευτικών σκαφών
Γαλλία	52
Ηνωμένο Βασίλειο	62
Γερμανία	12
Βέλγιο	2